

SEP

blev jaktchampion redan som 2-åring!

EN TIDIG
BEGÅVNING
I RÄTTA
HÄNDER!

Ingmar Axelsson är välkänd som jaktprovsvinnare och hundman i Skåne. Inom vorstehkretsar vet man att han alltid kommer med vädresserade hundar av hög klass. JJ har följt Ingmar på jakt med hans senaste stjärnskott, svensk jakt- och utställningschampion Gyvellunds Sep.

Ingmar tillhör den lilla skara fantaster som var med och startade Svenska Vorstehklubbens fullbruksprov. Ett två dagar långt prov där alla upptänkliga jaktformer provas hos klubbens mångkampare. Han hör också till dem som själv verkligen använder sina hundar som fullbrukshundar.

Det råder knappast något tvivel om att han är en jaktlig allätare själv. Förutom jakten hemma i Sverige reser han gärna utomlands. Det var inte länge sedan han var i Sibirien, och till våren ska det jagas brunbjörn i Kamtjatka. JJ har följt med Ingmar och Sep några jakt dagar hemma i Skåne.

Ingmar Axelsson har haft strävårshund länge nu. Det började 1977 då han tillsammans med den i vorstehkretsar välkände Arne Johansson hämtade tiken Bitte. När de kom till uppfödaren stod tiken bunden inomhus och hade nog gjort så en längre tid.

– Den ska du köpa, sa Arne, och så blev det.

Allroundhundar

– Väldigt många säger att de har strävår för att de är så allround, men när det kommer till kritan inser man att de ofta bara jagar fågel med sina hundar, säger Ingmar lite uppgivet. Något jag har lite svårt att förstå.

– Det finns få hundraser som är så potenta och levererar så pliktetroget som den strävåriga vorstehn. Ibland fascinerar jag över hur uppoffrande de är när de jagar. Se bara på Sep när han forcerar de täta snårerna med taggar och annat elände i, säger Ingmar.

– Eftersom jag använder hunden till det mesta får den aldrig tveka. Ta till exempel då man släpper på en benskjuten hjort. Eller som när vi jagar hare och en av dem smiter

genom drevet med endast något enstaka hagel i sig. Då behövs det både snabb uppfattningsförmåga, vilja och en hel del styrka.

– Eller när vi sitter nere vid havet och jagar gås. En skammad gås kan segla långt på skånska höstvindar.

Det började med Jack

Att Ingmar först började med det danska blodet som Sep har sitt ursprung i var lite av en slump. Ingmar visste att man i Danmark låg lite närmare det ursprungliga tänket från rasens hemland Tyskland när det gällde fullbrukshundar.

– På en jaktprovsmiddag råkade jag hamna bredvid Arne Laursen som hade en kull strävår på gång, berättar Ingmar. Vi talade om hur

vi använde våra hundar och jag kände att jag ville prova och tog tiken Hamie ur denna kull. Två år senare tog jag två hanhundar, Rex och Jack, ur en annan dansk kull, där Jack sedermera skulle bli far till Sep.

– Jag hade länge haft tikan, men ångrar än i dag att jag inte gick över till hannar tidigare. Jag tycker på något sätt att de är lite lättare och ärligare att jobba med, menar Ingmar.

Skarp mot det vilda

Det hela slutade med att Ingmar, efter att ha dresserat de båda unghannarna, behöll Jack och sålde Rex till en god vän, som än i dag har en fantastisk jakthund. Jack, som

Text & Foto:
MIKAEL GRENNARD

Sep med den fina tuppen i ett fint grepp.

”Det accepteras för mycket olydnad hos unghundarna!”

Sep lägger ut stegen på höst-sådden så att den skånska leran sprutar.

blev jaktchampion vid tre års ålder, kom att bli en av de hundar som mest av alla infriat allt det Ingmar vill se hos en vorsteh. Han kommer gång efter annan tillbaka till det att hunden måste ”vara vek inför sin förare, men skarp mot det vilda”.

– Jag vill att hunden ska vara hörsam och lättdresserad. Jag har gapat nog efter olydiga hundar, säger Ingmar.

Jack hann bara bli fyra år innan han skadades så olyckligt av en rikoschett vid hjortjakt att han inte överlevde. Turligt hade Jack en parning i Danmark där Ingmar kunde få en valp. Ingmar trodde på en valp med samma egenskaper som fadern Jack, ”vek inför sin förare, men skarp mot det vilda”, och han tycks ha fått rätt med denna blodslinje igen.

Självständigt sök

Detta är något som också framgår när man får se Ingmar och Sep på de skånska fälten. Utan visningar eller tillrop från Ingmar lägger Sep snabbt upp ett väl anpassat och självständigt sök. Att dressyren är noga befast syns också vid de tillfällena då en hare reser sig ur stubben.

Sep reagerar, tappar för ett kort ögonblick tempo inför denna ack så svåra frestelse. Sedan fortsätter han söka som om inget hänt. En situation där många hundar gärna bryter sök till förmån för lite harjakt i stället.

Fågel på agendan

Denna förmiddag ska vi jaga lite fågel på en av de marker som Ingmar disponerar. Vi går ut över raps-sådd och över lite stubbar. I rapsen har vi ett något oprecist stånd för några raphöhns. Men de lättar när vi kommer närmare.

På stubben står Sep vid ett par tillfällen för hare. Men Ingmar ser direkt på hundens stånd att det knappast är fågel. Ingmar låter Sep avancera, vilket han villigt gör, men visar sedan direkt respekt och slår av på farten och blir på plats så att haren lätt kan fällas.

Fasantupp

Efter en stund kommer vi till ett litet igenvuxet kärr. Där, precis i kanten till stubben, fattar Sep ett betydligt stramare stånd än han tidigare gjort under dagen.

Han har krupit ner i en lägre position än tidigare under dagen. Ingmar går fram till Sep i åkerkanten och ger ett snärtigt JA-kommando.

Sep tar det där enda lilla steget som behövs för att det ska braka till i vassen och få en fin fasantupp på vingarna. Ingmar är beredd med bössan och följer tuppen länge med bössan innan han på ett lagom haggelhåll rutinerat fäller den.

För att få Sep att apportera behöver man inte säga till flera gånger. Med stor beslutsamhet kastar han sig ner i den täta terrängen, och mycket snart är han tillbaka med den fina tuppen i ett bra grepp.

Kanin, kanin

Sedan lång tid är Ingmar en ivrig kaninjägare. I många år har han varit med och skött skyddsjakten på Barsebäcks golfklubb. Han och några vänner jagar då med iller och hund.

– Att jaga med iller är både roligt och effektivt. Men om man ska släppa ner illern i alla hål kan det bli tidsödande. Det finns inte kanin i alla hål. Mina vorsteh har alltid fått lära sig att markera vilka hål det är kanin i. Något som effektiviserar jakten avsevärt, menar Ingmar.

Väl ute på golfbanan framgår med all tydlighet med vilken rutin Sep speedar upp denna annars redan så händelserika jaktform. Vid de ”bebodda” hälen visar han ett helt annat intresse: om man inte stoppar honom börjar han gräva. Vid ett kort och grunt kaninhål stör Sep kaninen så till den grad att den väljer att lämna hålet innan vi fått i illern. Den far ut som ett streck och ingen hinner ens skjuta efter den. Även vid denna jakt måste lydningen vara ovillkorlig. Det säger sig självt att det inte går att ha en lös-springande hund när det ska skjutas efter kaniner som i full rulle kommer upp ur sina hål.

Ung begåvning

Att Sep var en ung begåvning råder det inget tvivel om. Det är ytterst få hundar som är jaktchampions redan vid två års ålder. Ingmar har

även sin bestämda uppfattning om dresserbarheten hos unghundar.

– Vi ser ofta att man accepterar allt för mycket olydnad hos unghundar, tycker jag. Man hänvisar till att man kanske kan förstöra jaktlusten hos dessa.

– Jag har ännu inte haft någon hund som inte tålt dressyren, säger Ingmar. Möjligen kan någon haft mindre vidd i sök.

– Sep har hela tiden haft så mycket arbetslust att detta inte påverkats. Hans stora lust att vara till lags har inneburit att vi aldrig behövt vara oense om vad som ska göras och vems pipa det är som gäller, avslutar Ingmar.

Ingmar och Sep har en fin kontakt där Sep ständigt är den uppmärksamme.

Fakta

SJCh & SUCCh Gyvellunds Sep S32990/2007
Undan: DKJCh, DKUCh, SJCh, SUCCh DK05591/2004
 Fjordgårdens Falli, DK05591/2004
Efter: SJCh, SUCCh S30729/2003 Jack, S30729/2003
Uppfödare: Arne Laursen, Danmark
Ägare: Ingmar Axelsson, Löddeköpinge

Jaktprov

2008-10-16	Snogeröd	Ungdklass	1:a pris
2008-10-18	Pugerup	Ungdklass	1:a pris
2008-11-16	Hejdeholm	Öppenklass	1:a pris
2008-11-30	Tomelilla	Öppenklass	2:a pris
2009-10-17	Trollenäs	Öppenklass	1:a pris
2009-10-23	Halland	Elitklass	1:a pris
2009-10-24	Halland	Elitklass	1:a pris

Utställning

2008-11-09	Landskrona	Ursula Nielsen	1:a pris, Cert
2009-03-28	Alingsås	Towe Löow	1:a pris
2009-05-16	Landskrona	Mats Jonsson	1:a pris, Cert
2009-08-15	Värgårda	Ursula Nielsen	1:a pris, Cert

ANNONS